

[Hans Nielsen.]

Slebsager og i Bladet „Aalborg Amtstidende“, maa overbevise Oppositionen om, at den Visnepolitik, som er bebudet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, vist ingen Fremtid har. Thi jeg kan ikke tro, at det skrøbelige Flertal paa 4 Medlemmer, som de to Partier har oppe i Landstinget, skulde gaa ind for en saadan Visnepolitik ogsaa paa det militære Omraade. Naar vi nu fra vor Side under det J. C. Christensenske Feltraab fra 1897: Ned med de uproduktive Militærudgifter, i Virkeligheden gaar ind for den selv samme Politik, som han den Gang gjorde sig til Talsmand for, maa Venstre forstaa, at mod den Stilling, som de har indtaget i det militære Spørgsmaal, rejser sig Venstres gamle og største Fører fra den Tid, da han stod i sin Ungdoms fulde Kraft og skød frem af Folket som en født Hersker. Derfor tror jeg, at Udsigterne til at opnaa et Resultat vist ikke er saa daarlige, som man vil give det Udseende af fra den Side, jeg tror ikke, at man har Kraft og Mod til at ville modsætte sig det Krav, som nu rejses af Regeringen.

Men ogsaa paa det sociale Omraade finder jeg, at der er Stemninger fremme, som røber, at man ogsaa dér kan komme til at tale med Folk indenfor Venstre. Jeg vender her tilbage til den Tale, som det ærede Medlem Hr. Krag for et Par Dage siden holdt i Ringkøbing, og hvor han udtalte følgende:

„En omfattende Genforhøjelse af Ydelserne med nye store Millionudgifter og Forøgelse af Skattetrykket vil Venstre ikke række Haand til. Men vor Sociallovgivning er uden System, stykkevis opbygget, som den er gennem et Par Menneskealdrer. En grundig Gennemarbejdning med Systematisering for Øje, en Simplifikation af Administrationen, ogsaa saaledes, at de forskellige Administrationsgrene ikke som hidtil griber ind i hinanden ved den praktiske Gennemførelse af denne Lovgivning, saaledes at den ene Haand tit ikke ved, hvad den anden gør, med øget Udgift og Misbrug i Følge — ja, et Arbejde herfor vil Venstre gerne deltage i.“

Man vil lægge Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Krag siger, at en „omfattende“ Genforhøjelse af Ydelserne vil Venstre ikke gaa med til. Jeg skal ikke forsøge paa at fortolke, hvad der kan ligge i Ordet „omfattende“, men hvis der er nogen Mening i det, og det plejer der gerne at være i alt, hvad det ærede Medlem siger, saa maa der ogsaa

kunne være Tale om Forhøjelser, for ellers kunde han have sparet Ordet „omfattende“ ved denne Lejlighed. Naar jeg læser det hele igennem fra først til sidst, som det ærede Medlem har sagt, fortolker jeg det saaledes, at det ærede Medlem, den tidligere Indenrigsminister Hr. Krag, sagde: Jeg vil nu ikke sættes ud af Spillet, naar den nuværende Socialministers store Reformen paa dette Omraade skal foregaa, jeg vil være med i Spillet og vil være med til at yde mit Bidrag til en Afgørelse; jeg har altid haft Interesse for disse Sager. Jeg anerkender, at det ærede Medlem har haft Interesse, selv om den har givet sig et for os sørgeligt Udslag ved mange Lejligheder. Af denne Udtalelse fremgaa det altsaa, at der ogsaa paa dette Omraade synes at kunne komme et Samarbejde i Gang imellem den nuværende Socialminister og det ærede Medlem Hr. Krag; saa faar Tiden vise, hvortil det kan føre.

Vi kommer saa til det tredie af de store Spørgsmaal, som den højtærede Udenrigsminister fremhævede som denne Vinters store politiske Forhandlingsemner, nemlig Erhvervsøkonomi eller Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden. Ogsaa her skulde det vel være muligt at komme til Resultater, thi jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu er paa det rene med, at hans afvisende Holdning overfor alle Erhvervslivets Krav har været en i høj Grad skæbnesvanger Fejltagelse erhvervsmæssigt set og har bidraget i høj Grad til det Nederlag, som han led den 24. April. Desværre var det kun i et enkelt Tilfælde, at den daværende Regering var villig til et Samarbejde med Oppositionen for Erhvervslivets Interesser, og det var med Hensyn til Tobaksloven. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der har saa mange svare Synder paa sin Samvittighed, udfoldede ved den Lejlighed nogle af sine bedste politiske Egenskaber, den Ros skal han have af mig. Ogsaa den nuværende højtærede Indenrigsminister fortjener Anerkendelse, fordi han gik med i dette Arbejde ved den Lejlighed, og fordi hans Arbejde fik det mest straalende Resultat. I Januar Maaned var der 3 200 arbejdsløse Tobaksarbejdere her i Landet. Deraf var en Del kun ganske foreløbig arbejdsløse, saa Tallet sank til godt og vel i 600 omkring ved den 15. Februar, men nu i September Maaned er der kun 440 arbejdsløse, og det til Trods for, at der er antaget 400 nye Arbejdere i Faget i denne Tid, saaledes at hvis Fabrikant-